

# A nagy nap

Dorottya már három nappal a keresztség előtt, elkezdett visszaszámolni. Már nem volt látni a lelkesedést, és a férfiakat az arcán, hogy mennyire várja már a napot amikor jelképesen is átadhatja az öleletét Istennek, mert a szavaival már rátehető az ő kezébe. Nem volt könnyű az őt a döntéskor utánn, de bebizonyosodott, mint már oly sok esetben, hogy megéri Jézus mellett kitartani, hiszen ő is mindig kiáll mellettünk.

"Ez lesz a leghosszabb hete" - mondta nekem Dorottya egy héttel a keresztség előtt. De aztán elrepült az a hét és végre elérkezett a nagy nap, november 3-a, ami egyben az őnek és Sport napok zárás szombatja is volt. A délelőtti folyamán már tükörben is izgultunk vele és együtt vártuk a délutánt. Három férfira állszegyültek a rokonok, barátok és az ő S napok minden résztvevője, hogy a mennyei együtt tanítható lehessünk egy csodálatos eseménynek. Valóban csodálatos volt, tele az őnek és verszolgálatlaltal. Az ő ifjósáigvezetőnkől hallhattuk az elveszett bárány történetét, amelyet mindnyájan jól ismerünk és mégis minden alaklalommal tükörben mond. Láthattuk, ahogy egy elveszett bárányt Jézus megtalált. Ez a megtalált bárány pedig boldog volt és mi együtt álltunk vele és néztük ahogyan alámérül a végben és egy új emberként jelen fel.

Ez az a nap Dorottya számára, amit soha nem fog elfelejteni. Erre emlékezteti még a keresztségi oklevél és a sok-sok jókét-éveséssel és bibliaszéppel teli kis doboz, amit az ő S napok résztvevői adtak neki. Most már ő is a nagy mennyei család tagja. Kívánjuk neki, hogy mindig maradjon meg neki az az örök és boldogság, amivel Isten ajándékozta meg őt, és ezzel bátorítson, vezessen másokat is hozzá, akivel a érdemes együtt járni.

Á

Szenes Eszter